

**Îngrijirea
comprehensivă
pentru
supraviețuitorii/
supraviețuitoarele
traficului de persoane
– perspectiva
asistenței sociale**

GHID PRACTIC
ELABORAT DE GRUPUL WARNATH

Îngrijirea comprehensivă pentru supraviețuitorii/supraviețuitoarele traficului de persoane – perspectiva asistenței sociale

GHID PRACTIC Elaborat de Grupul Warnath

„Prea puține guverne recunosc valoarea investițiilor în crearea unui sistem util de îngrijire și asistență pentru supraviețuitorii/supraviețuitoarele traficului de persoane. Însă, astfel de servicii reprezintă un pilon pentru stabilirea unor practici bune care duc la abordarea cu succes a cazurilor de trafic de persoane. A investi în servicii cu scopul de a sprijini oamenii care au căzut pradă traficului de persoane să își refacă viața nu numai că este un lucru corect, ci și constituie una dintre acțiunile pe care o țară și le poate asuma pentru a spori participarea victimelor la realizarea cu succes a urmăririi penale a făptuitorilor și prevenirea re-traficării.”

-Stephen Warnath, Director executiv & Președinte, Grupul Warnath

SUMAR

Publicul țintă:

- Decidenții politici, prestatorii de servicii sociale publici și privați, asistenții sociali, managerii de caz, personalul din adăposturi și apărătorii victimelor, care lucrează cu supraviețuitorii /supraviețuitoarele traficului de persoane

Mesajul central: victimele traficului sunt persoane care vin din diferite medii, au diferite experiențe de viață și situația lor legată de trafic este abordată diferit. Îngrijirea și sprijinul victimelor trebuie să reflecte diversitatea dată atunci când se oferă îngrijire comprehensivă care abordează nevoile individuale ale acestora, pe măsură ce persoanele încep să își refacă viețile. Pachetul comprehensiv de asistență trebuie să includă îngrijiri din partea unor asistenți sociali profesioniști, care sunt instruiți să lucreze cu victimele traficului de persoane. Îngrijirea ajustată nevoilor individuale ale fiecărei persoane reduce vulnerabilitatea acesteia de a fi re-traficată sau exploatată în continuare și va asigura integrarea pe termen lung în comunitate și incluziunea socială.

Ghidul practic prevede:

- Scopurile și principiile sistemelor de sprijinire a victimelor
- Componentele-cheie ale programelor de management de caz

Introducere

La nivel global, traficul de persoane poate avea diferite forme și afectează femeile, bărbații și copiii din varii medii într-o multitudine de moduri diferite. Protecția victimelor, indiferent de aceste forme, este un principiu de bază al paradigmei inițiale a celor „3 P” (prevenire, protecție, punere sub urmărire penală) utilizate în toată lumea pentru a combate traficul de persoane. Prevederile-cheie ce țin de protecția victimelor sunt prevăzute în articolele 6 și 7 ale Protocolului pentru prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, mai ales de femei și copii, adițional la Convenția ONU împotriva criminalității transfrontaliere organizate („Protocol”), care a fost ratificată de către 175 de state și care a influențat legile, politicile și practicile anti-trafic la nivel mondial. De-a lungul anilor, multe state au adoptat obligații regionale și naționale și mai extinse cu scopul de a oferi asistență și servicii victimelor traficului de persoane.

Din păcate, în realitate, nu toate țările dispun de suficiente programe de prestare a serviciilor și asistenței persoanelor care au supraviețuit traficului. Multe țări nu asigură nici chiar nivelul minim de asistență și sprijin necesare. Numeroase țări condiționează protecția și sprijinul acordat victimelor de procedurile de justiție penală sau le corelează. Unele țări solicită ca o victimă să coopereze cu sistemul de justiție penală pentru a fi desemnată oficial victimă a traficului de persoane și pentru a avea acces la servicii. Astfel, serviciile și asistența prestate se limitează adesea la oferirea de diverse măsuri pe termen scurt, concepute mai degrabă pentru a răspunde mai puțin nevoilor fiecărei victime decât pentru a servi drept stimulent sau pârghie pentru ca victima să coopereze până la încheierea procedurilor penale. Unele țări pot fi constrânse de lipsa de resurse. Din nefericire, unele dintre aceste țări oferă victimelor un adăpost doar pe durata desfășurării procesului penal sau scot rapid victimele din țară fără a se convinge sau fără a coordona asigurarea faptului că persoana va putea beneficia de o îngrijire potrivită pe termen lung la reîntoarcerea în țara sa de origine. Victimele care nu primesc asistența necesară vor fi nevoite să se descurce pe cont propriu pentru a-și reveni și a se recupera. Prin urmare, țările trebuie să revizuiască și să evalueze eficacitatea programelor pe care le au pentru a asigura servicii și asistență care să răspundă nevoilor diferitelor categorii de victime, în dependență de formele traficului de persoane și să își consolideze cooperarea pentru a atinge acest obiectiv.

Orice sistem de sprijin care cuprinde servicii și asistență trebuie, cel puțin, să urmărească readucerea fiecărei victime la situația de viață pe care o avea înainte de a deveni victimă a infracțiunii de trafic de persoane. În mod ideal, sistemul de sprijin va permite fiecărei victime să facă din bunăstare și independență un mod de viață. Aceștia sunt niște pași mici pentru a începe înlăturarea consecințelor negative ale situației cu care s-a confruntat fiecare victimă a traficului de persoane și pentru a preveni o nouă exploatare.

O soluție pentru a realiza acest lucru este ca țările și ONG-urile să angajeze asistenți sociali profesioniști pentru a crea și a oferi programe de sprijin bazate pe nevoile fiecărei victime și furnizate în conformitate cu principiile asistenței sociale.

Asistenții sociali sunt profesioniști instruiți care sprijină persoanele cu comportamente complexe și dificile.¹ Rolul asistenților sociali este de a contribui la

---

¹Potrivit Federației Internaționale a Asistenților Sociali, „asistența socială reprezintă o profesie bazată pe practică și o disciplină academică ce promovează schimbarea și dezvoltarea socială, coeziunea socială și capacitatea și emanciparea persoanelor. Principiile justiției sociale, drepturile omului, responsabilitatea colectivă și respectul față de diversitate sunt elemente centrale ale asistenței sociale.

îmbunătățirea rezultatelor legate de viețile oamenilor. Aceștia mențin relații profesionale și acționează ca îndrumători și promotori ai justiției sociale. Ei reprezintă o legătură esențială între experiențele trăite de victime și factorii decidenți care au rolul de a oferi programe eficiente de sprijinire a victimelor.

Guvernele care oferă finanțare ONG-urilor sau care gestionează programe departamentale de sprijinire a victimelor traficului de persoane trebuie să aloce fonduri suficiente pentru a se asigura că asistenții sociali profesioniști calificați ocupă funcții de supervizare/management. Dacă acest lucru nu este posibil, atunci se vor încheia contracte cu asistenții sociali profesioniști pentru ca ei să supervizeze cu regularitate personalul din adăposturi și managerii de caz, promotorii drepturilor victimelor și alte persoane ce oferă sprijin. Acest lucru va contribui la asigurarea prestării profesionale a serviciilor și a sprijinului pentru victime, dar și la asigurarea unui cadru bazat pe drepturi la baza furnizării serviciilor.

O abordare cuprinzătoare a prestării serviciilor de sprijin recunoaște că serviciile pot fi non-lineare, că oamenii trebuie să facă alegeri pentru ei înșiși și că se pot recupera după o traumă. Anumite proceduri de drept sau rezultate pot crea obstacole în parcursul victimelor spre refacerea vieții lor și pot reconsolida sentimentul de neputință pe care persoana l-a trăit atunci când a fost traficată sau ținută în sclavie. Adoptarea și integrarea unor practici centrate pe victimă și bazate pe traumă în toate aspectele procesului de justiție penală este esențială pentru a depăși potențiale obstacole. Deoarece o multitudine de factori, inclusiv cei legați de sistemul de justiție penală, sunt în afara controlului victimelor, orice sistem de ajutor trebuie să restabilească sau să permită victimelor să aibă posibilitatea de alegere și control, ori de câte ori este posibil.

Sistemul de sprijin trebuie să urmărească realizarea acestor scopuri:

- 1) să reducă potențiala vulnerabilitate la exploatare, trafic și alte abuzuri ale drepturilor omului (prevenire);**
- 2) să ofere siguranță adecvată și asistență, îngrijire și sprijin demne pentru ca persoanele care au avut de suferit de pe urma traficului de persoane să se poată recupera (protecție);**
- 3) să asigure acces la căi de atac oportune și comprehensive în cauzele penale și civile împotriva făptuitorilor (urmărire penală); și**
- 4) să fie transparent și responsabil în raport cu agențiile care acordă asistență victimelor (parteneriat).**

Bazându-se pe teoriile cu privire la asistența socială, științele socio-umane și cunoștințele tradiționale, asistența socială implică persoane și structuri pentru a aborda provocările vieții și a consolida bunăstarea.”

În cadrul unor sisteme mai avansate de sprijin pentru victime, care asigură o implicare pe termen lung a victimelor care au accesat sprijinul, se vor implementa strategiile de co-proiectare. Co-proiectarea constă dintr-o serie de activități și procese scopul cărora este de a proiecta servicii și produse ce implică oamenii care utilizează sau sunt afectați de acel serviciu sau produs. Prin urmare, este firesc de a consulta utilizatorii de servicii atunci când se elaborează politici și programe care au drept scop sprijinirea lor. Activitățile de co-proiectare trebuie să asigure faptul că în cazul în care o victimă este consultată, expertiza acesteia va fi recunoscută și ea va fi recompensată în aceeași măsură ca și alți experți în varii domenii.

Principiile de sprijinire a victimei și aspectele operaționale

Sprijinul victimelor trebuie să fie holistic, urmărindu-se satisfacerea nevoilor fizice, emoționale, psihologice, sociale și economice ale fiecărei victime. Adesea, acest lucru este realizat de diferite persoane care vin din cadrul multiplelor agenții, inclusiv organizații guvernamentale și neguvernamentale și care trebuie să fie instruite și certificate pentru a putea să își realizeze atribuțiile în mod profesionist. Gama de servicii și asistență pentru care victimele devin eligibile trebuie să fie explicate, în așa fel încât victima să poată să aleagă serviciul sau asistența de care are nevoie, dacă acestea sunt disponibile. Un aspect crucial pentru ca victimele să își recapete capacitatea de a alege și de a avea control (capacități de care au fost private din cauza traficului de persoane) este de a implica fiecare victimă în procesul decizional și acest angajament le va sprijini în a dobândi competențe eficiente și sigure de auto-promovare. Niciodată nu se va cere victimelor să accepte anumite servicii specifice pe care nu le doresc sau drept o precondiție pentru a beneficia de îngrijire. În orice moment, în cazul în care o victimă refuză sau nu mai este interesată de un anumit serviciu, această decizie trebuie respectată și se vor oferi informații clare cu privire la posibilitatea de revenire la serviciile date.

Serviciile pentru victime trebuie să fie oferite voluntar și transparent; acest lucru e valabil în special în ceea ce privește modul în care organizațiile colaborează în numele lor și fac schimb de informații. Victimele trebuie să aibă posibilitatea de alegere și control în ceea ce privește informațiile (când, cum și cui sunt furnizate datele lor) și de refuz de furnizare a informațiilor către alte persoane, inclusiv către propriile autorități. Toate agențiile care lucrează cu victimele trebuie să prezinte politici și proceduri clare pentru fiecare persoană în parte cu privire la confidențialitate și la modul în care victimele își pot da consimțământul informat pentru ca informațiile lor să poată fi utilizate. Consimțământul informat trebuie să fie în scris și să detalieze tipul informațiilor partajate, cui, când și cu ce scop sunt

transmise datele, aceasta fiind o procedură obișnuită de sprijinire a victimelor. De asemenea, victimele trebuie să fie informate despre modul în care consimțământul lor poate fi revocat sau retras în orice moment. Deși acest lucru poate crea dificultăți pentru personalul agenției, este necesar de a asigura că victimele fac propriile alegeri. De asemenea, se va oferi o explicație clară cu privire la modul în care sunt stocate informațiile victimelor și la modul în care acestea le pot accesa.

Limitele profesionale

Limitele profesionale sunt esențiale în asistența socială, deoarece personalul lucrează cu oameni vulnerabili la un nivel foarte profund. Organizațiile care oferă asistență socială au responsabilitatea de a asigura că ajutorul și sprijinul lor nu afectează negativ sau nu marginalizează persoanele pe care le ajută. Limitele profesionale trebuie să fie explicate, inclusiv și din perspectiva modului în care acestea sunt gestionate de către personalul de conducere. Membrii personalului care acordă sprijin nu vor face promisiuni a ceea ce nu pot asigura și nu vor stabili relații personale cu victimele în timpul realizării atribuțiilor de serviciu. Persoana care accede în profesia ce ține de îngrijiri, adesea demonstrează compasiune și dorește cu adevărat să aducă schimbare în viețile altor persoane. Totuși, se va supraveghea interacțiunea pe care acestea o au cu beneficiarii de servicii care se află într-o poziție vulnerabilă. Acest lucru este valabil și pentru organele de drept, guvern și alți prestatori de servicii, așa precum interpreții. În cazul în care persoanele depășesc limitele profesionale, se vor aplica mecanisme clare și sigure de depunere a plângerilor.

Îngrijire informată în materie de traumă

Toți angajații personalului din sectorul guvernamental și neguvernamental care lucrează cu victimele trebuie să beneficieze de o formare privind impactul traumei, deoarece multe victime trăiesc o traumă. Este vorba de profesioniștii din domeniul justiției penale, cum ar fi judecătorii, procurorii și poliția. Victimele pot prezenta simptome de boală fizică, comportamente psihologice dificile, tulburări cognitive și dificultăți de reglare emoțională – toate acestea sunt reacții firești la experiențele traumatizante, așa precum traficul de persoane. Totuși, acestea pot afecta negativ capacitatea victimei de a participa la procedurile judiciare, pot interfera cu sarcinile cotidiene ale acesteia și o pot împiedica să acceseze servicii de sprijin terapeutic. Trauma poate modifica procesele chimice din creier, astfel, afectând multe dintre funcțiile acestuia. Atunci când profesioniștii înțeleg natura și efectul traumei și lucrează pornind de la o abordare informată în materie de traume, atât sistemele

menite să protejeze victimele, cât și sistemul de justiție penală responsabil de urmărirea penală a traficanților, obțin rezultate mai bune pentru victime.

Managementul de caz

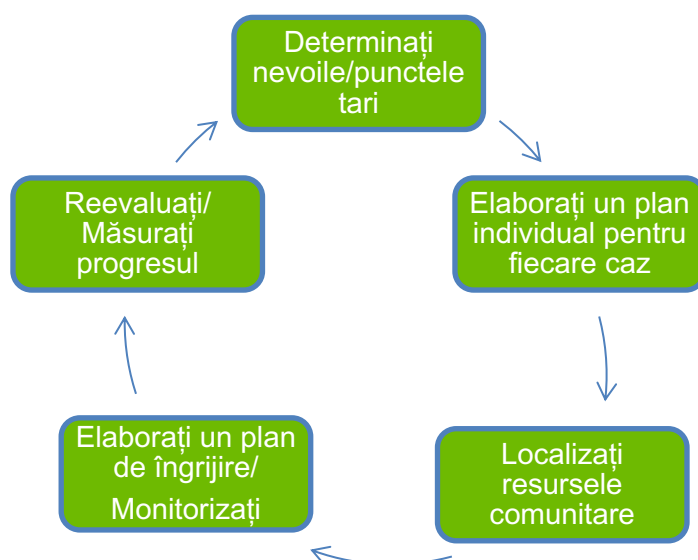
Managementul de caz reprezintă un proces colaborativ de evaluare, planificare, facilitare, coordonare a asistenței, evaluare și promovare a opțiunilor și serviciilor cu scopul de a răspunde la nevoile comprehensive ale unei persoane.

Componentele-cheie ale programelor ce țin de managementul de caz vor include:

- a. **Evaluarea nevoilor (interview inițial), planificarea serviciilor, monitorizarea și evaluarea**
- b. **Întruniri cu partenerii în privința managementului de caz**
- c. **Documentația managementului de caz**
- d. **Revizuirea și supervizarea cazului alături de un asistent social/supervizor**
- e. **Promovarea bazată pe dovezi a politicilor îmbunătățite pentru victimele traficului de persoane**

Un management de caz reușit reprezintă un proces continuu de evaluare, tratament și reevaluare (după cum se poate observa în continuare, în Figura 1).

Figura 1: Procesul continuu al managementului de caz

Capacitatea managerilor de caz să lucreze eficient cu victimele traficului este adesea limitată de: 1) politicile statului care exclud victimele din schema de sprijin; 2) finanțarea inadecvată a schemelor existente de sprijin; 3) sprijinul care nu este

elaborat pentru a acoperi nevoile victimelor; sau 4) lipsa sprijinului. Totuși, ține de datoria managerilor de caz de a lucra în cadrul sistemelor și în pofida constrângerilor în vederea sprijinirii victimelor și atingerii obiectivelor. Managerii de caz din prima linie care lucrează cu victimele trebuie să fie consultați cu regularitate pentru a asigura că factorii decidenți cunosc despre orice barieră în calea prestării eficiente a serviciilor.

Există o serie de etape ale managementului de caz al victimelor cu elemente-cheie care sunt menționate în continuare:

1. Etapa de răspuns la criză (abordarea nevoilor urgente)

Evaluarea rapidă a nevoilor/interviu inițial (la fața locului, adesea cu poliția)

evaluarea riscului – (riscuri pentru victimă, familie, alții) rezultă într-un plan de management al riscului care e realist de implementat pentru victimă

ajutor material/asistență financiară – mâncare, haine, telefon, transport, bani, asistență lingvistică oferită la timp și conform codurilor culturale

cazare în caz de criză – persoana trebuie să se simtă liberă de traficanți

asistență medicală de urgență – abordarea vătămarilor, bolilor, abuzului de substanțe, asigurarea accesului la medicamente

sănătate mentală – atacuri de panică, comportamente necontrolate, gânduri suicidale, legătură cu familia, în caz că se dorește

asistență legală legată de procedura penală și de imigrare – asigurarea cu documente de identitate, restabilirea statutului migrațional, sprijin pentru a permite cooperarea cu organele de drept

Management de caz intens (implementarea unui plan de sprijin în parteneriat cu victima și alte agenții)

rolul responsabilului de caz – explicat în detalii, iar pe parcurs se va comunica PROCESUL legat de lucru pe caz

rolul victimei/clientului/beneficiarului de servicii – cum se stabilește un parteneriat cu responsabilul de caz

sprijin adaptat la aspectul cultural – acces la interpreți, respectarea aspectelor culturale, religioase, respect față de cei care trăiesc într-un mediu multicultural

planificarea cazului și instrumente de documentare – pregătirea pentru întocmirea de documente, practicarea semnării documentelor, oferirea de instrumente pentru implicare

managementul termenilor de prestare a serviciilor – stabilirea așteptărilor legate de realizarea sarcinilor agreeate și de comunicare

gestionarea legăturilor cu partenerii, inclusiv, organele de drept – explicarea confidențialității și gestionării acesteia

posibilități de a stabili legături/încredere prin activități

măsurarea impactului social de referință - de unde pornește victima atunci când este implicată în serviciile de sprijin?

² Pentru mai multe detalii, a se vedea Ghidul Practic al Grupului Warnath „Prestarea serviciilor de sprijin social pentru persoanele care au trecut prin traficul de persoane în calitate de martori în procedurile legale”, care ilustrează rolul personalului care oferă servicii sociale în procesul de justiție penală de a utiliza scenarii create, bazate de cazuri reale și care prezintă modul în care pot fi elaborate planuri de siguranță și de sprijin și se poate

2. Etapa de sprijin tranzițională (reducerea vulnerabilității, creșterea independenței)

Evaluarea comprehensivă a nevoilor de către responsabilul de caz:

revizuirea evaluării riscului (riscuri pentru victimă, familie și alții) – pentru a măsura progresul și a identifica orice riscuri noi care trebuie gestionate

ajutor material/asistență financiară – acces la angajare și educație

cazarea pe termen lung – opțiuni pentru trai independent

tratament medical continuu – finalizarea tratamentului pentru bolile diagnosticate, acces la medicamente

servicii continue de sănătate mentală – finalizarea tratamentului pentru bolile diagnosticate, acces la medicamente

evaluarea comprehensivă a nevoilor legale și a planului de sprijin – asistență juridică gratuită pentru a explica și aborda procedurile penale, civile, migraționale etc., după caz

educație cu privire la drepturi – în calitate de victimă a infracțiunii, dreptul la muncă și alte domenii identificate

asistență în materie de educație/ocupare – dobândirea competențelor de limbă, competențelor de formare/muncă, sprijin pentru a găsi și menține un post de muncă

dezvoltarea competențelor legate de traiul independent – după caz

sprijin comunitar și social/legături/rețele – acces la grupuri sociale, organizații religioase și colective sportive

măsurarea impactului social

---

asigura că victima deține informația necesară pentru a face alegerile potrivite pe parcursul procesului penal. Ghidul este disponibil aici <https://www.warnathgroup.com/practice-guide-providing-social-services-support-for-people-who-experienced-human-trafficking-acting-as-witnesses-in-legal-proceedings/>.

3. Etapa de sprijin pentru sensibilizare (independență și prosperitate)

lucru pe caz pe un termen limitat

planificarea finalizării serviciilor de sprijin și orientarea spre o viață sigură și independentă

finalizarea serviciilor de sprijin - evaluarea clientului și feedback legat de servicii; obținerea acordului privind disponibilitatea persoanei de a participa la co-proiectarea serviciilor

oportunități de sprijin pentru promovarea supraviețuitorilor/supraviețuitoarelor, mentorat de la egal la egal și sensibilizarea opiniei publice în cazul în care există un cadru etic pentru a susține o astfel de implicare

Îngrijirea de răgaz/Informație și Asistență

Victimele traficului și ale sclaviei care nu mai beneficiază sau au finalizat obținerea de servicii ar putea avea nevoie din când în când să beneficieze de sprijinul anterior. Cu regret, acestea ar putea să ajungă din nou la o situație de criză și să aibă nevoie de sprijin adițional pentru a depăși criza. Prestatorii de servicii trebuie să fie gata să reevalueze dacă: 1) poate fi oferită îngrijirea de răgaz de scurtă durată; 2) dacă este necesară intervenția într-o nouă criză, sau; 3) e potrivită referirea cu acordul victimei către un alt serviciu. Prestatorul de servicii sociale care a creat o relație bazată pe încredere cu victima și care cunoaște istoricul serviciilor de care a beneficiat persoana, trebuie să poată referi și să răspundă la solicitări ocazionale de asistență prin redeschiderea dosarului victimei sau prin inițierea unei noi solicitări. Astfel de exemple includ solicitări de extrase din dosarele agenției, obținerea scrisorilor de recomandare sau verificarea serviciilor prestate.

Servicii de prevenire și de sprijin

Prestatorii de servicii sociale, organele de drept, asistența socială sau sistemele de justiție penală pot afla despre persoanele din comunitate care sunt expuse riscului de trafic de persoane, sclavie sau practici similare sclaviei. În multe state există criterii minime care trebuie îndeplinite pentru ca victimele traficului de persoane să beneficieze de servicii sociale. Sunt situații când persoanele expuse unui risc major de trafic nu îndeplinesc pe deplin criteriile de eligibilitate pentru a primi asistență și le sunt refuzate serviciile sociale. Este esențial ca prestatorii de servicii sociale să fie flexibili și să dispună de resurse pentru a interveni atunci când astfel de indicatori

sunt prezenți, pentru a reduce vulnerabilitatea persoanelor la trafic și sclavie. Prestatorii de servicii sociale pot promova extinderea serviciilor pentru aceste persoane și revizui criteriile de extindere a eligibilității, pentru a preveni traficarea acestora. Organismele responsabile de finanțare trebuie să ia în calcul importanța acestor servicii care trebuie puse la dispoziție atunci când nu există alte programe specifice de prevenire.

Măsurarea succesului – evaluarea impactului social/colectarea datelor

Majoritatea prestatorilor de servicii din rândurile ONG-urilor și organele de drept colectează datele demografice și date legate de infracțiuni și înregistrează serviciile prestate. De regulă, organizațiile responsabile de managementul de caz înregistrează informațiile și activitățile legate de procesul de sprijinire a victimelor, dar nu și rezultatele. Atunci când este posibil, se va măsura impactul social pentru a înțelege dacă activitățile unei organizații sunt eficiente. Aceste date pot furniza o bază de dovezi care pot fi utilizate pentru a îmbunătăți intervenția ONG-urilor, organelor de drept, autorităților naționale și internaționale. Prestatorii de servicii trebuie să dispună de politici și proceduri pentru a transmite într-un mod pro-activ și etic datele relevante și pentru a răspunde la solicitările externe în conformitate cu prevederile legale naționale în materie de date cu caracter personal. Este crucial ca atunci când se informează factorii decidenți, mass-media și cercetătorii cu scopul de a preveni și a obține rezultate mai bune pentru supraviețuitori/supraviețuitoare, datele să fie mobilizate în mod corespunzător, protejând victimele și respectându-se caracterul personal al datelor. Măsurarea impactului social se va face de către un evaluator independent.

Mulțumiri

„Aș dori să aduc mulțumiri doamnei Jenny Stanger care a elaborat acest Ghid Practic alături de echipa din cadrul Grupului Warnath. Fiind co-fondatoarea Coaliției pentru abolirea sclaviei și combaterea traficului persoane (CAST) înființată la Los Angeles la finele anilor '90, doamna Stanger este unul dintre pionerii de vază ai mișcării împotriva sclaviei moderne și oferirii serviciilor specializate supraviețuitorilor /supraviețuitoarelor traficului de persoane.”

-Stephen Warnath, Președinte & Director executiv, Grupul Warnath

Drept de autor © The Warnath Group, LLC 2020 Toate drepturile sunt rezervate. Nici o parte din prezentul document nu poate fi reprodusă fără acordul în scris.